

[Aksel Larsen.]

om, hvad Ministeriet agter at foretage sig, havde skrevet om Morgenens. Her faar vi saa et Forslag, om hvilket Ministeren erklærer, at det er han ganske indforstaaet med. I dette Forslag bestemmes, at ikke 3, men 2 af Medlemmerne skal under alle Omstændigheder udnævnes af Storbankerne, og der er altsaa Mulighed for, at Storbankerne faar Indflydelse paa nogle af de andre Medlemmer ogsaa.

Ønsket om en Repræsentation for Arbejderne var det højeste, Socialdemokratiets Ordfører kunde svinge sig op til. Hvorfor staar der ikke noget om det i Forslaget? Jeg kan slutte mig til, hvad min Partifælle sagde, at hvis man med Repræsentation for Arbejderne tænker paa det ærede Medlem Hr. S. Munk eller det ærede Medlem — nej, han er jo ikke Medlem her — altsaa Hr. Kjærbøl, saa kan jeg forsikre, at der findes ikke mange af Burmeister & Wain's Arbejdere, som vil godkende dem som Repræsentanter for deres Interesser. Det er Folk, som har været med til at gennemføre Overenskomst efter Overenskomst paa Trods af Burmeister og Wain's Arbejderes Mening, som aktivt har understøttet Rationaliseringen paa Burmeister & Wain, og som er i den skarpeste Modstrid med de menige Medlemmer i deres egen Fagforening. Det er aldeles ikke Folk, som Arbejderne paa Burmeister & Wain eller yort Parti vil godkende som Repræsentanter. Skal der være Mening i en Repræsentation for Arbejderne, skal Arbejderne have Lov til selv at vælge Repræsentanter direkte, men det vil man fra Regeringens Side naturligvis gaa imod.

Jeg skal slutte med at sige, at Handelsministeren forsøgte i Gaar at klare sig udenom Kendsgerningerne ved at sige eller rettere ved at gentage Ordene: Ringen er sluttet. Jeg forventer, at Handelsministeren her efter vil staa op og bevise, at det er rigtigt, hvad han sagde i Gaar, at her staar Kommunerne og Retsforbundet, de Konservative og Venstre som fanatiske Modstandere af Regeringens Linie i denne Sag — men det bliver lidt vanskeligt, efter at Ministeren har erklæret, at han er evig tilfreds med det Forslag, som de Konservative og Venstre har tiltraadt.

Hasle: Den højtærede Handelsminister mente at kunne affærdige et Par fra denne Talerstol fremsatte, fuldkommen saglige og berettigede Bemærkninger med, at den højtærede Minister ikke fandt Anledning til nu

at besvare disse Spørgsmaal. Maa jeg da spørge den højtærede Minister: Hvornaar finder den højtærede Minister da Anledning til at besvare dem? Det kan vel ikke være, efter at Lovforslaget er vedtaget? Det, der for mig er det afgørende i denne Sag, er at faa Svar, inden Lovforslaget er vedtaget. Jeg retter derfor igen det Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, om Konkurslovens Afkræftelsesregler suspenderes, saa længe Moratoriet staar paa for Burmeister & Wain, og jeg opfordrer den højtærede Minister til, hvis han ikke straks — og det siger jeg ikke noget til, thi det er jo et specifikt Spørgsmaal — kan besvare det, da at gøre det ved Sagens tredie Behandling efter Konference med Justitsministeren.

Det andet Spørgsmaal havde jeg derimod ventet, at den højtærede Handelsminister kunde have besvaret paa staaende Fod. Det er kedeligt, at den højtærede Handelsminister imidlertid ikke fandt Anledning dertil. Jeg paaviste, at hvis der sigtedes til ældre Gæld, var det noget ulovligt, og hvis der sigtedes til fremtidig Gæld, var det noget overflødigt. Et Tredie gives ikke; der kan kun være Tale om fortidig eller fremtidig Gæld, og jeg spørger derfor endnu en Gang: Hvad er Meningen med denne Bestemmelse? Jeg tror, det vilde være det korrekteste, om Handelsministeren nu fandt Anledning til at besvare mit Spørgsmaal.

Hans Hansen (Rørby): Den højtærede Handelsminister henviste mig til at læse i Burmeister & Wain's Regnskaber, hvor stort Underskuddet var. Jeg takker den højtærede Handelsminister, men det er jo slet ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, hvor stort Underskuddet er i indeværende Regnskabsaar, for det er jo først nu, der er forlangt Moratorium. Jeg troede dog, at Handelsministeren var i Besiddelse af et saadant Minimum af Viden om Selskabets Forhold, at han kunde besvare mit Spørgsmaal. Jeg skulde tage meget fejl, hvis ikke Bankerne ved det, og der er i hvert Fald Grund til at tro, at en Bank, der finansierer et Selskab, er nogenlunde inde i dets Forhold.

Der var dernæst et andet Spørgsmaal, som Handelsministeren overhovedet ikke berørte, et Spørgsmaal af meget stor Betydning, nemlig hvad Brutto-Omsætningen mindst skal være, for at der skal være Balance. Dette Spørgsmaal fandt Handelsministeren — for at bruge hans eget Udtryk — ikke Anledning til at svare paa. Jeg vil dog mene, at der er Grundlag for Offentlighedens Krav om at faa Besked,